

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 27XCdo/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 6812206651
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6812206651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/312/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. apríla 2017, č. k. 17Co/112/2017-153, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 25.04.2013, sp. zn. 3C/312/2012, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66,00 eur za vznesenie námietky zaujatosti.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 27.04.2017, č. k. 17Co/112/2017-153, o odvolaní žalobkyne rozhodol tak, že vyššie uvedené uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Vyslovil, že o námietke zaujatosti rozhodoval na návrh žalobkyne, a preto jej vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a/, v spojení s § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatok ustanovený v položke č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v znení účinnom do 30.09.2012, od poplatku oslobodené.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom zmätočnosti podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP (t. j., že rozhodoval vylúčený sudca, resp. nesprávne obsadený súd, a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, za ktorú koná zamestnanec s príslušným vysokoškolským právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), sa zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

6. Podľa § 420 CSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z väd zmätočnosti, ktoré sú uvedené v písmene a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

7. Dôvody zmätočnosti taxatívne upravené vo vyššie citovanom zákonom ustanovení možno ale uplatniť len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodnutím vo veci samej je potom rozhodnutie vydané súdom (odvolacím súdom) po prejednaní veci (odvolania), v ktorom súd rozhodne o uplatnenom nároku.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Uznesenie odvolacieho súdu v súlade s vyššie uvedeným nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolanie žalobkyne smeruje preto proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

10. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že jej hrozí značný zásah do jej základných práv, najmä práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku, a to nelegálnym znížením jej majetku pri vymáhaní bezpredmetnej a neopodstatnenej justičnej pohľadávky.

11. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.03.2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.